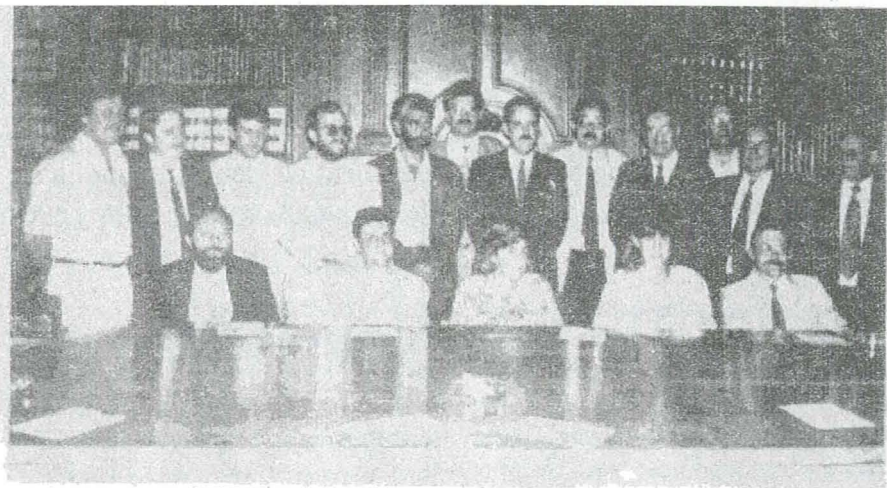

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 29 de desembre de 1995 • Núm. 18 • Any I • 100 ptes

Ple extraordinari de l'Ajuntament

pag 4

Benicarlàndia'95

pag 6

Secció Fallera Falla L a Carrasca

pag 6

Instància per adequar el nom del nostre camp de futbol

pag 12

El Regidors de la legislatura de J.V. Rambla es poden veure obligats a tornar les seues retribucions econòmiques, sengons sentència del Tribunal Suprem

pag 3

Felicitats als nostres companys de *El Diario de Benicarló y Peñíscola* pel seu número 1000.

SUMARI

✓ Local

P.3.El Tribunal Suprem sentència l'Ajuntament

P.4. Ple extraordinari abans del presuposts de la Generalitat

P.4. 0,7 % ja

P.5. **Darrera la gatera:** Adeu 1995 (I)

✓ Societat

P.6. Benicarlàndia

P.6 **Les falles:**Falla La Carrasca

P.7 Balanç de la Coral Polifònica 95

P.8. **El Mussol:**Nadal ecològic

✓ Cultura

P.9. **La nostra cuina:** Torrons

P.9. **Vinguen dies i caiguen pans:**

Carta als Reis

P.10. **Els dies gloriosos:** Nestor Lujan

P.10. **Cartes de prop:** Una llarga conversa

✓ Medi Ambient

P.11. **La nostra botànica:** Pi roig

P.11. **Llibre recomanat:** Vivir ligeramente sobre la Tierra

P.11. **Els xiquets i el medi:**La contaminació

✓ Esports

P.12. **De diumenge a Diumenge:** El Camp de la Carxofa

P.13. **Coloms:**Antonio Rillo nové

classificat al II Campionat Ibero-Llatinoamericà.

P.13 **Atletisme:** Sant Silvestre

P.14. **La claca:** Benicarlandos

P.14. **Amunt i avall:** Caminar, passejar i anar a peu

✓ Agenda i serveis

P.15. **El mots encruats. Agenda i serveis**

✓ Última

P.16. **Ni creix ni meix:** Si pusieran un puente

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau, Josep Igual
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Ven de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

Plenament endinsats en les entranyables Festes Nadalenques no ens cap res més que felicitar a tothom l'Any Nou que ja està ací. Desitjar que tots els projectes es facin realitat i que els partits polítics que ens governen no paren el seu tira-i-arroña per aconseguir un Benicarló millor per als seus ciutadans. Que tots els projectes que han anat vislumbrant-se durant aquest any que ara se'n va es fagin factibles a la ciutadania, i que serveixin per millorar Benicarló, no per fer demagògia política.

Des d'ací una crida als que manen per tal que la nostra pròpia carta als Reis, una mica avançada de data, es faci realitat. Que aquest any que ara comença signifiqui la plataforma de llançament de Benicarló com a capdavantera tant en cultura, en serveis públics i socials, com en ordre i exemple de convivència.

Feliç Any Nou 1996

Cartes dels lectors

¿Altruistas, estúpidos o pasotas?

Sr. Director:

Hace ya varios años que estoy ligado por diversas razones, una de ellas familiar, con algunos pueblos y ciudades de la Comunidad Valenciana y he de decir que me sorprende mucho vuestra actitud frente a las situaciones históricas y políticas actuales.

Visto desde fuera, sois un pueblo incomprensible: no sabéis quiénes sois, no sabéis qué lengua habláis. Lleváis un montón de años discutiendo y enzarzados en mil disputas sobre si sois un reino, un país, una región o una comunidad. La discusión sigue en cuanto a la lengua o el dialecto que habláis. No he visto en ningún país del mundo, y conozco algunos, tanto filólogo por metro cuadrado como en vuestra querida tierra. ¡Realmente es increíble! Lo que realmente me duele es de lo que sois capaces de renunciar por tener esa manera de ser, siendo como sois una gente encantadora.

Sois la moneda de cambio de las relaciones económicas internacionales, vuestra agricultura cada vez va a menos. Mientras vuestras naranjas quedarán en los árboles, pasarán las de otros países por la nacional 340 en dirección a los mercados de Europa de la que formáis y formamos parte. Mientras vuestro arroz se pudrirá en las charcas estaréis haciendo la paella con el arroz de los Estados Unidos. Eso me duele aunque adoro vuestro altruismo. He nombrado la 340. Es una de las carreteras más saturadas y más lentas de España, y a pesar de todo estáis contentos. ¿No os habéis enterado que por casi el todo el resto de España se circula por autovías y no se paga ni un duro? Os gusta pagar... ¡Qué estupidez! En algunas comunidades autónomas hay tendencia a adaptar el calendario de fiestas al vuestro tradicional, y vosotros, por el contrario, estáis renunciando a las fiestas más populares: segundo día de Pascua, el segundo día de Navidad -como decís vosotros-, y el día de S. Vicente, vuestro patrón. ¡Qué pasotas!

Vuestra tierra es de las más ricas de España, pero lo cierto es que os sirve de muy poco. El otro día, y esto ha sido lo que me ha movido a escribir esta carta, oí por la radio, que las tierras valencianas son el motor de la economía española, por delante de Cataluña, pero como tenéis problemas con la lengua, con vuestro nombre, y con tantas y tantas tonterías que deberían ser objeto de técnicos y científicos estáis perdiendo el tren. En mi tierra la gente del mar no se preocupa si el andaluz es o no castellano, nuestro problema es la pesca. Yo no soy quien para daros lecciones y consejos, sois quienes sois y habláis lo que habláis, pero lo cierto es que desde fuera dais un poco de pena. Perdonad si os he ofendido al dar mi particular opinión de tal como se os ve.

Alfredo Fernández Cortés

PS- No es que los técnicos y científicos se dediquen a las tonterías -cualquier estudiante de románicas de cualquier universidad del mundo sabe cual es la lengua que habláis- las tonterías las decimos nosotros cuando invadimos su terreno.

El Consistori del 1987 haurà de tornar les retribucions econòmiques segons sentència del Tribunal Suprem

La devolució podria arribar als 20 o 25 milions de pesetes

La polèmica ha esclatat a l'Ajuntament de Benicarló després de fer-se pública la sentència del Tribunal Suprem pel recurs interposat per Jaime Mundo i els altres components del Grup Popular municipal al 1987, mentre estaven a l'oposició, on s'apel·lava l'acord adoptat per les retribucions en concepte d'indemnitzacions i dietes per assistència a sessions de treball d'òrgans col·legiats aprovades en el Ple.

CRISTINA GARCIA GRAU.

El Ple de l'Ajuntament de Benicarló de data 27 de setembre de 1987 va aprobar un acord sobre la fixació dels drets d'indemnització als membres del Consistori pels gastos ocasionats en desplaçaments per raó del seu càrrec incloent el lucre cessant. A més l'atorgament de dietes per l'assistència als òrgans col·legiats, de diferent quantia segons els càrrecs, i l'aplicació retroactiva de l'acord sobre els punts anteriors des de la data en que la corporació va començar a exercir les seues funcions. La llavors Alianza Popular va interposar un recurs davant el Ple per demanar que aquestes retribucions foren equitatives per a tot el Consistori, i que les indemnitzacions es referiren només a les despeses i no al *lucre cessant*, que va ser desestimat en el Ple i posteriorment en l'Audiència Territorial de València, pel que el Grup Popular va apel·lar al Tribunal Suprem, que ara ha fallat a favor seu.

Juan Pasqual Sorlí, l'advocat que ha representat a Alianza Popular en el recurs interposat davant el Tribunal Suprem, explica que el recurs el van interposar "perque pensavem que no pot haver discriminació pel que respecta a les dietes d'assistència a Plens i comissions per part de cap concejal, i perquè creiem que és improcedent la fixació d'una indemnització per l'anomenat lucre cesante, que ve a ser el el cobrament d'uns diners per treballar per a l'Ajuntament i no poder estar al seu lloc de treball." un altre aspecte important, però, és la "retroactivitat de la sentència, que significa que si la corporació entra en funcionament al juny, pero les dietes no s'aproven fins a l'octubre, aquestes dietes podran cobrar-se des del començament de la legislatura"

Es dona la paradoxa que a l'actual Consistori aquestes diferències també es

veuen en les compensacions econòmiques dels concejals, que també són diferents segons el paper que cadascun exerceix dins l'Ajuntament, però segons Sorlí, "les actuals retribucions són firmes des del moment que ningú ha posat cap recurs en contra; si l'acord no es recorre, és vàlid i eficaç". L'actual alcalde Jaime Mundo va ser un dels principals inductors del recurs pel que, des del punt de vista personal de l'advocat, "el políticament correcte seria modificar l'acord vigent en el sentit que dona la sentència".

"El políticament correcte seria modificar l'acord vigent en el sentit que dona la sentència".

La sentència condemna, per dir-ho d'alguna manera, a tornar tots els diners conbrats durant la legislatura, ja que "al ser l'acord desestimat, es van cobrar unes compensacions que ara s'han anul·lat, i això suposa la devolució de tots els diners, no només del grup en el poder sinó de tots els grups participants en aquell consistori, Partit Socialista, Alianza Popular i Unió Valenciana".

La sentència dia a dia

24.09.1987. El PSPV-PSOE al capdavant del Consistori. L'Ajuntament en Ple acorda la quantia de les retribucions econòmiques del concejals en concepte de indemnitzacions i dietes.

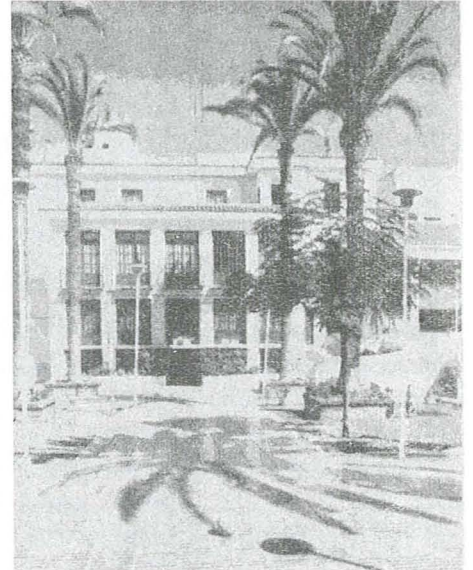
24.10.1987. Alianza Popular interposa un recurs de reposició desestimat per resolució del Ple de l'Ajuntament

29.02.1988. AP posa un recurs Contenciós-Administratiu davant l'Audiència Territorial de València.

20.12.1990. Recurs desestimat, declarant conformes a Dret els actes administratius recorreguts

11.01.1991. Recurs d'apel·lació al Tribunal Suprem

1.12.1995. Sentència favorable a l'apel·lació d'Alianza Popular. El Consistori en ple ha de retornar les retribucions guanyades en el període 1987-1991.

J.V. Rambla, ha declarat el desconeixement de la sentència, encara que "no l'importa el més mínim perque cobràvem una misèria"

Juan Vicente Rambla, alcalde al 1987 quan es va interposar el recurs, ha declarat el desconeixement de la sentència, encara que "no l'importa el més mínim perque cobràvem una misèria". La quantia de la devolució segons ens ha dit Sorlí "té un efecte immediat i podria rondar, més o menys els 20 o 25 milions de pesetes".

Ple Extraordinari abans de l'aprobació del Pressupostos Generals de la Generalitat

ACRISTINA GARCIA GRAU
petició del Grup Socialista Municipal es va celebrar un Ple Extraordinari per fer una mena de "carta als Reis" -en paraules d'Enric Moya d'UPV- abans que es debateren els Pressupostos Generals de la Comunitat Valenciana per al 1996.

Josep Ramón Tiller, com a portaveu del socialistes, va demanar "un compromís més gran vers la política social i de serveis per part del Grup Popular", actualment al capdavant del govern autonòmic. En la moció presentada pel PSPV-PSOE, s'exigia a la Generalitat "el manteniment de la despesa social i les inversions a nivell local, entre les que destaquen l'aplicació de la LOGSE, la carretera Benicarló-Peníscola per l'interior, la construcció de la nova Llotja de peix, la piscina climatitzada o la construcció de la planta de transformació de la indústria del moble", entre altres. Totes aquestes qüestions ja havien estat plantejades pels altres dos grups polítics representats al Consistori des de ja fa temps.

En quant a la política pressupostària del govern autonòmic,

els retalls poden aplegar als 300 milions de pesetes, pel que el PSPV-PSOE ha fet aquesta moció a nivell autonòmic, no només municipal.

"Conviuen un interès per a Benicarló i un interès polític estratègic en la contínua partida de ping-pong entre el PP i el PSPV-PSOE, on finalment ningú se'n beneficia".

Enric Moya va detallar "imprecisions en les peticions del Grup Socialista", denotant que "ahora d'un interès per a Benicarló hi havia un interès polític estratègic d'aquest partit, en la contínua partida de ping-pong entre el PP i el PSPV-PSOE, on finalment sempre es tiren les pilotes fora, i ningú se'n beneficia".

Jesús Molina va admetre que "es produeix una retallada en quant a pressupost, però no en quant a objectius", afirmant també que "el Ple no era el foro adequat per aquesta discussió".

0'7 % ja

REDACCIÓ

Aquestes dates de Nadal sempre semblen més apropiades per a la reflexió de caire humanitari: tots estem, aparentment, més propensos a la solidaritat. És per això que la Comissió Local del 0'7% ha organitzat tota una sèrie d'actes de cara a un augment de la consciència pels problemes de desigualtat del món. Es tracta d'unes *Jornades per la Solidaritat*, que es duran a terme de dimarts a dijous d'aquesta setmana (dies 2, 3 i 4 de gener), al Saló d'Actes de la Caixa Rural Benicarló.

Durant aquests tres dies, romandrà al mencionat saló una exposició (cedida per la Generalitat Valenciana) que porta per títol *L'Amèrica viva*, composta per fotografies i textos de gran qualitat artístic-literària, que mostren diversos aspectes de la realitat iberoamericana, molt sovint provinents del seu viure quotidià que ens resulta tan desconegut, tot i la responsabilitat històrica que ens uneix amb aquests països. L'horari de l'exposició és de dimarts a dijous de 6 a 9 de la vesprada.

Paral·lelament a la presència permanent de l'exposició, els dies 3 i 4 completen les jornades amb una altra mena d'activitats. El dimecres dia 3, a les 8 de la vesprada, tindrà lloc un videofòrum, consistent en la projecció, visió i posterior col·loqui sobre el documental *Nord-Sud: El mur que no cau*, que, segons els organitzadors, és de gran utilitat "per a entendre com els problemes que afecten el Sud, o Tercer Món, ens afecten a tots, ja que economia, ecologia, guerres, fam i tots els problemes humans que hi ha al món no són més que diversos aspectes d'un mateix problema, i per tant tot ens afecta a tots". El col·loqui estarà moderat per Toni Polo, un coneixedor d'aquesta mena de qüestions donada la seua estada voluntària de tres anys al Perú.

El dijous dia 4, igualment a les 8 de la tarda, l'economista i ecologista valencià Vicent Torres (d'Acció Ecologista Agró), clourà les jornades parlant sobre el desenvolupament sostingut. Segons la Comissió 0'7%, un tema de gran actualitat en tant que "mostra una alternativa al progrés i al desenvolupament dels pobles més humana, i que té com a valors l'ecologia, el respecte a l'home i la igualtat entre els diversos països".

La Comissió 0'7% Benicarló espera que els benicarlandos i benicarlandes participen d'aquests actes, i demostren així que no són insensibles als patiments i les desigualtats del món actual.

RESTAURANTE
El Cortijo

MEÑEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580 - BENICARLÓ
(CASTELLÓN)

crystal - 1, s.l.
Alumínios
Persianas
Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

Botic FERPA

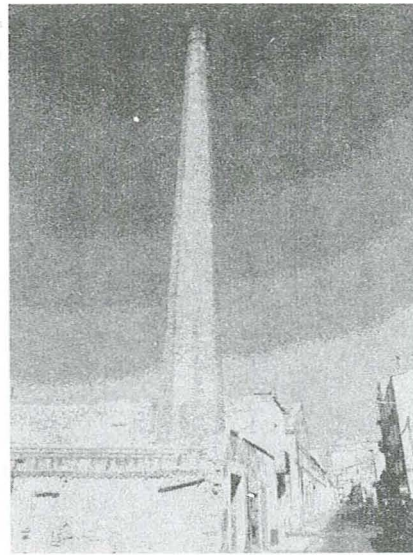
Colocación de: Cortinas a domicilio
• colchas • sábanas • manterlerias •
toallas • edredones

c/ Carne, 13 tel. (964) 47 15 63
12580 Benicarló

Auto Eduardo
c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

Foto denúncia

No, no és *El Piruli de la Habana que se come sin gana*, no és cap monument megalític per demanar bones ventures al cel, doncs, què és? Algo tant senzill com l'antic fúnebre de la ja desapareguda fàbrica de Fontcuberta, que per *secula seculorum* es manté ert, desafiant, donant a entendre que si ha existit fins ara, continuarà allí, esperant la decisió d'algun bon cervell pensant que li donés vida al seu entorn, i siga capaç d'adequar-lo en el seu voltant, o que algú no tant ben pensat tire pel camí del mig i el fassa desaparèixer, com si fos *La Torre de Babel*. Déu ens proveirà.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

✍️ XIMO BUENO

Adéu 1995 (I)

Ara que ja som a la fi de l'any 1995 és el moment més propici per fer les reflexions i anàlisi del que ha estat l'any, sobretot ara que fa mig any que vaig deixar de ser regidor, crec que aquest anàlisi potser una mica més objectiu que abans.

Malgrat que reconec egoïstament que ara hi visc menys angoixat i estressat que abans i que el temps dedicat a reunions, gestions, plens..., a l'ajuntament, l'he recuperat per al meu treball i la meua família; de vegades hi sento una certa enyorança dels anys passats com portaveu de la UPV, i més quan analitzant la realitat benicarlenda em va descobrint diàriament les coses que encara hi queden per a fer i una part meua em fa revelar contra l'apatia i desorganització, que ara des de fora encara és veu millor, on va caient la gestió municipal de Benicarló.

Potser la qüestió més aclaridora de com és Benicarló va ser l'èxit aclaparador del PP en les darreres eleccions municipals de maig, quan els ciutadans i ciutadanes després d'un govern descafeïnat de quatre anys li van donar la majoria absoluta, i a partir d'aleshores la dinàmica política ha anat progressivament canviant i deteriorant-se, malgrat les bones paraules i intencions de Jaume Mundo, cap a posicions crispades i prepotents.

Un anàlisi a fons dels últims 365 dies

seria massa llarg, per això el balanç general és pot resumir com apàtic, continuador i poc esperançador per al futur immediat de la ciutat i que està deixant a la població indiferent davant les qüestions relacionades amb el nostre consistori, per això en aquesta primera aproximació a l'any 95 ens centrarem amb la política municipal d'inversions en infraestructures bàsiques.

La dinàmica política ha anat progressivament canviant i deteriorant-se, malgrat les bones paraules i intencions de Jaume Mundo, cap a posicions crispades i prepotents

Així enguany tampoc s'ha tirat endavant amb assumptes vitals per a la ciutat com la revisió del PGOU; el Polígon Industrial; la urbanització de l'Av Papa Luna; la prolongació del carrer Iecla fins les pistes d'atletisme; l'obertura del carrer Perez Pina; el canvi de col·lector i voreres del Passeig Marítim dins dels Plans provincials de la Diputació; la manca de connexió als nous col·lectors públics com el de l'Av Papa Luna, el del Polígon Industrial i fins i tot a les noves clavegueres del centre urbà; la no urbanització de la Plaça de la Constitució per no clarificar abans el tema dels blocs de cases; la no adequació de les instal·lacions per a la Radio Municipal; la no obertura del carrer de la Presó fins al de Sant Joan; la manca de previsió en el PRU, finalitzà del cobriment de la pista annexa al Pavelló, etc,

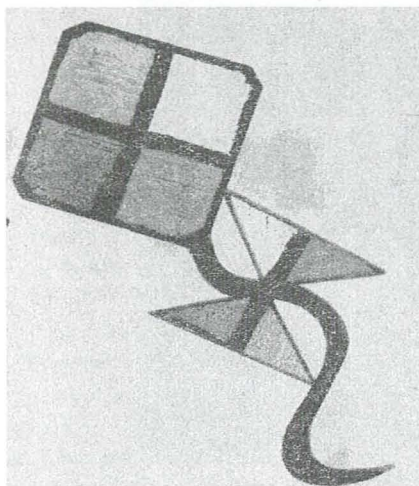
totes elles més o menys previstes en el pressupost d'enguany i en els d'abans.

En el seu moment ja es va denunciar com irrealitzable, ha dificultat l'execució de la planificació d'aquestes infraestructures

Com això hi haurien moltes més coses, però gràcies a que el pressupost era prou irreal i fictici, que en el seu moment ja es va denunciar com irrealitzable, ha dificultat l'execució de la planificació d'aquestes infraestructures, malgrat que el portaveu de l'equip de govern popular es va comprometre a pactar amb la resta de forces polítiques la prioritització d'aquestes inversions, però ni abans ni després de les eleccions ho ha fet i així va la cosa perquè no és la primera vegada que passa, ja que realment no és qüestió de voler fer electoralisme planificant moltes coses sinó, davant un pressupost limitat com el que té Benicarló, millor seria ser més realista i fer cada any una o dos d'aquestes infraestructures, segons els diners reals de caixa.

Millor seria ser més realista i fer cada any una o dos d'aquestes infraestructures, segons els diners reals de caixa.

Torna Benicarlàndia

REDACCIÓ

El passat dimarts va quedar inaugurada Benicarlàndia'95, que aquest any compta amb el lema *Fem volar la imaginació*. Amb un pressupost actual de 5.200.000 pesetes, Benicarlàndia s'està consolidant, poc a poc, com l'espai lúdic del Nadal benicarlendo, on xiquets i xiquetes de totes les edats poden passar-s'ho bé alhora

que aprendre. Aquest any l'espai es divideix en dos, un cobert on els menuts poden viatjar en una nau central, anomenada *Astronòmica Benicarlàndia Espacial*, pels móns informàtics, fer l'indi o participar en els diferents tallers organitzats cada dia. A la pista exterior s'han muntat una sèrie de castells inflables, un circuit de pocket-bikes, karts, aeromodelisme i radiocontrol, al mateix temps que s'ha instal·lat una espècie de mini-zoo on, fins i tot, es podrà muntar a cavall.

Aquesta cinquena edició de Benicarlàndia pretén conscienciar els més menuts de la importància del reciclatge de les escombraries, pel que fa a aquest any, l'entrada consistirà en col·laborar amb el Medi Ambient, aportant en gra de sorra corresponent a cada contenidor. Benicarlàndia tancarà les seues portes el diumenge 31, deixant enrera una setmana on l'oci, la diversió i l'educació són tot una a la nostra ciutat.

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

Covadonga Calvet Pastor, nueva Fallera Mayor de la Falla La Carrasca 1996

RAQUEL GARCIA

Siempre he pensado que las Fallas son una fiesta querida por todos los valencians y también por los forasteros. Así lo podemos comprobar al conocer a otra máxima representante de las Fallas, ella es Covadonga Calvet Pastor, Fallera Mayor de la Falla La Carrasca, una leonesa que lleva ya varios años residiendo en Benicarló, y que está muy ilusionada por su nombramiento. Covadonga se viste de fallera desde el año 1987 y empezó a vivirlas siendo Dama del Foc.

Raquel.- ¿Cómo se elige la Fallera Mayor en la Falla La Carrasca?

Covadonga.- Se elige por medio de votación.

R.- Estoy segura de que sueñas despierta esperando el día de tu presentación, pero... ¿cómo esperas que sea ese día?

C.- Espero que sea el tercer día más maravilloso de mi vida, después del día de mi boda y el día del nacimiento de mi hijo Alejandro.

R.- También tu familia vive las fallas y se visten de falleros?

C.- Sí, tanto mi marido como mi hijo las viven intensamente, sobre todo mi hijo, a pesar de su corta edad -sólo tiene tres años-, sólo quiere petardos e ir a la falla.

R.- Te gustaría en un futuro ser Fallera Mayor de Benicarló?

C.- Mi meta, de momento, es llegar a ser Fallera Mayor de La Carrasca, lo otro todavía ni me lo he planteado.

R.- ¿Qué acto destacarías de las Fallas?

C.- El día de la presentación y de la Ofrenda de flores

R.- ¿Qué les dirías a las personas que leen La Veu?

C.- A los benicarlendos que se lo pasen muy bien, y a los de fuera que vengan a verlo.

La presentación de la Falla La Carrasca será el domingo 25 de febrero, y desde aquí esperar que sea un día inolvidable para Covadonga y toda su Corte de Honor. ¡Enhorabuena por hacer realidad tu sueño!

Apple Centre Uldecona microgestió

Integradors de sistemes • Distribuïdors Apple Computer

La Coral Polifònica Benicarlanda, balanç del 95

ANNA PUJOL

Quan encara tenim el regust del passat Concert de Nadal amb la participació de la Coral Kylix, de la Coral Sant Jaume de Vilarreal i l'aparició sorpresa dels menuts de la Coral Petiquillo escenificant el Pessebre a l'escenari mentre s'interpretava la darrera nadala, fem memòria del que ha estat aquest 1995 per a la Coral.

- 07.01.95 Concert "Carmina Burana" a Vinaròs
- 08.04.95 Concert de Setmana Santa a Benicarló
Inauguració dels Actes de celebració de la Pasqua organitzats per *La Junta Local de Setmana Santa*, commemorant també els 250 anys del Temple de Sant Bartomeu.
- 22.04.95 Concert a Traiguera.
- 30.04.95 Trobada Coral a Tortosa
- 07.05.95 VI Aplec "Cant a les Comarques" dins del XVé Cicle de Concerts de Primavera. Corals invitades: Orfeó Reusenc del BAIX CAMP, la Coral Renàixer de Vilamarxant, CAMP DE TÚRIA i la Coral Iubilo d'Alcanar comarca del MONTSIÀ.
- 20.04.85 VI Aplec de Corals Infantils dins del XVé Cicle de Concerts de Primavera. Actuació de la Coral "Petiquillo". Corals invitades: Coral de la Misericòrdia de Vinaròs, Coral de l'Escola "La Masia" de València i Coral B del Col·legi Jaume I de Benicarló.
- 21.05.95 Participació a la Diada del Cant Coral a Navàs (Barcelona)
- 11.06.95 Concert Carmina Burana a Benicarló, dins del XVé Cicle de Concerts de Primavera, amb la Banda de Música Ciutat de Benicarló, la Coral Kylix i tres corals de Vinaròs.
- 17.07.95 Primer Concert en solitari de la Coral Kylix dirigint Lluís Vallés.
- 20.08.95 Concert de Festes Patronals
- 08.10.95 Participació a L'Aplec Coral d'Alcanar
- 28.10.95 Participació a ARTURAL'95 "performance" en col·laboració amb l'Associació Arts Plàstiques a benefici Ass.

- Contra el Càncer.
- 04.11.95 Concert a la Salle, juntament amb la Coral Kylix i la Coral Gent Gran, commemorant el 25é aniversari de l'Ass. Antics Alumnes.
- 18.11.95 Participació a l'Aplec de Corals de Vilamarxant (València)
- 19.11.95 Concert de Santa Cecília: Coral Petiquillo (debut de Ricardo J. Macho com a director) i la Coral Kylix.
- 22.11.95 Presentació de l'edició en CD i cassette del "Carmina Burana", juntament amb l'Ass. Musical Ciutat de Benicarló.
- 24.11.85 Concert de CORAL I BANDA de Santa Cecília, incorporació de quatre coralistes nous i homenatge a Jesús Gellida Coscollano
- 22.12.95 Participació al Concert de Nadal a Vilarreal
- 23.12.95 Concert de Nadal a Benicarló.

Tot això a més del treball continuat dels directius, directors i molt especialment dels coralistes: assajos, ordinaris i extraordinaris, i molta força de voluntat per a superar-nos dia a dia no únicament en quantitat, també en qualitat. Que 1996 no siga menys.

Regio Cinema de Benicarló
De divendres a dimarts
•DINOREX

Servei de neteja de tèxtils i pells.

TINTORERIA

BENSÈC®

Carrer de Cristóbal Colón, 15

Tel. 46 20 19

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

Nadal Ecològic

El mussol pensava que a hores d'ara, i després que tots els humans d'una manera o altra és auto-proclamen ecologistes o sensibilitzats amb el medi ambient, les festes nadalenes que sempre s'havien caracteritzat com les menys ecològiques possible per atemptar contra les 3 R, és a dir reduir el consum, reutilitzar tot allò possible i reciclar totes les coses sobrants, serien d'una altra manera. Però la veritat a ull del mussol poques coses han canviat en les costums humanes així durant aquest dies la necessitat de comprar augmenta considerablement, fins a quotes insospitades, que li

anem a fer.

Ara bé on realment el mussol s'escandalitza és davant la trista costum importada del nord d'adorar a un arbre de veritat, per tal de decorar-lo de figuretes i boletes, per això és incompreensible que només per alegrar els ulls als humans durant dues setmanes a l'any es talen milers, millor dit milions d'avets que serien més aprofitable per tal de repoblar les muntanyes castigades pels incendis, i si algun creu que això és pot justificar dient que aquest arbres són de vivers dedicats i especialitzats a això caldria recordar-los que els recursos humans, materials i econòmics destinats a aquesta faena tan aberrant serien més aprofitables per a criar arbres autòctons i que ajudaren a repoblar la terra de tots.

Així és ben curiós que enguany a la majoria de

carrers de la ciutat han aparegut aquestes especies arbòries gràcies a la generositat dels comerciants, però el mussol creu que millor haguera estat gastar-se aquests diners amb uns arbres de nadal de plàstic, que malgrat també ser poc ecològics, són més profitosos a poder ser utilitzats molts més nadals.

Al mussol li ha sorpres, que després de l'enrenou que en el seu dia uns polítics van posar el crit al cel perquè els socialistes havien plantat un gran avet davant l'ajuntament, ara quan manen ells fan més o menys el mateix

També al mussol li ha sorpres, que després de l'enrenou que en el seu dia uns polítics van posar el crit al cel perquè els socialistes havien plantat un gran avet davant l'ajuntament, ara quan manen ells fan més o menys el mateix fins i tot aprofitant-se de les ofertes d'altres, però seguint oblidant l'estructura metàl·lica que l'ajuntament havia manat fer per tal de ser més ecologista, serà que el poder fa perdre la memòria als humans?.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Vinguen dies i caiguen pans

Carta als Reis

Estimats Reis d'Orient:

Hola. Sóc Pep. Enguany m'he portat bé. M'agradaria que ens duguéreu un televisor. Vull dir un televisor a cadascú. Pot ser siga demanar massa, però crec que podria ser una solució. Perquè a ca meua tenim un problema. Veureu, tot va començar un dia que mon pare estava al bar, amb els amics, i va eixir ma mare a *El Semáforo* cantant *Doce cascabeles tiene mi caballo* amb el meu mestre. Ma mare feia de cavall.

Mon pare, una mica afectat, li va dir a ma mare que què es pensava, que ell també eixiria per la tele. Per això ma mare va decidir que havíem de mirar *Lo que necesitas es amor*.

I qui va eixir a *Lo que necesitas es amor* va ser el maromo de la meua germana. Vestit de mariachi i cantant *Si Adelita se fuera con otro*.

Veureu, tot va començar un dia que mon pare estava al bar, amb els amics, i va eixir ma mare a *El Semáforo* cantant *Doce cascabeles tiene mi caballo*

Per això vam començar a mirar *¿Quién sabe dónde?* perquè ma germana es va avergonyir tant que va desaparèixer del mapa.

Qui va eixir a *¿Quién sabe dónde?* va ser el meu avi. Estavem sopant i, de sobte, veiem el meu avi a la tele amb els ulls humits. Es va posar dempeus, es va abaixar la cremallera de la caçadora i va dir: "*Busco a Jacques*".

Per això vam començar a veure *T'endecogdes?* per a que el meu avi se centrara.

Qui va eixir a *T'endecogdes?* va ser mon pare. No sabia ningú de la família que de jove havia fet de *Bombero Torero*.

Les coses estaven tan malament, a ca nostra, que ni Nieves Herrero de *Verdad* aconseguia entendre-nos.

Per això vam començar a mirar *En buenas manos con el doctor Bartolomé Beltrán*. Necessitavem una solució encara que fóra clínica.

A *En buenas manos* va eixir la meua germana. Estaven operant-la en directe aranodirédequè. Des d'aleshores el meu germanet, una mica afectat, ens diu *Ambrosio* a tots i no para de dir *deseo algo especial*.

Jo sóc l'ovella negra de la família. No m'han volgut agafar a *Menudo Show* perquè diuen que sóc massa gran i que no puc fer d'*Enrique y Ana* alhora.

He pensat que una televisió per a cadascú pot ser la solució del nostre problema

Ara cadascú vol veure un programa diferent.

Per això l'altre dia va vindre un equip de *Dossiers* a fer un reportatge sobre la guerrilla casolana. Diuen que l'hem inventada nosaltres.

Hem fet una treva nadalenca i estem negociant d'anar tots junts a *Confesiones*. La situació és insostenible.

Per això he pensat que una televisió per a cadascú pot ser la solució del nostre problema.

Gràcies.

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

Torróns

Arribats a aquestes dates tan asenyalades no podem evitar referir-nos a aquestes postres tan propies i estimades. Xixona és recrea com la meca dels torróns, la metròpoli que abasteix la resta dels seus dominis golafres. Encara això no es poden oblidar els torróns que s'el.laboren a Agramunt, molt apropiats, segons Josep Pla, per a dentadures de cavall. No per la qual cosa convé desmerèixer-los.

Hi ha una cosa curiosa en aquest menjar, queestic segur que poca gent s'ha qüestionat, i és el perquè només es menja a Nadal. L'explicació és merament política: fou una imposició castellana. Després de la Guerra de Successió el borbó Felip V va imposar entre d'altres una mesura punitiva molt especial per castigar econòmicament als valencians derrotats, la qual només autoritzava l'exportació de torróns durant una època molt curta de l'any i que, per casualitat, coincidia amb els nadals. D'aquesta manera una activitat pròspera en algunes zones del nostre territori conquerit es va veure ressentida per aquesta absurda restricció. Allò que va començar sent un càstig ha acabat sent un costum.

Després de la Guerra de Successió el borbó Felip V, per castigar econòmicament als valencians derrotats; obligant-los a l'exportació de torróns durant una època molt curta de l'any que coincidia amb els nadals

L'el.laboració d'aquest producte requereix un principi basic: la qualitat de les materies a utilitzar. Bones ametles torrades, sucre i mel, ho moldrem tot i ho escalfarem per emmotllar-ho després amb la forma de rajola. Aquesta varietat de torró blanet és la preferida de la gent gran per raons obvies. El torró dur manté la particularitat de la resistència a la mossegada però es reserva l'autenticitat més nostrada. Només es quastió de triar. Allò de les barreges d'ametla i xocolata, o coses semblant ratlla l'heretgia.

CREACIONES Y FORMAS EN MADERA PARA SU SALUD

- Silla ergonómica perfeccionada (para oficinas y para su hogar)
- Cama somier anatómica de lamas móviles
- Archivador de CD's y CD-ROM
- Librería modular a medida con estantes multiposición
- Atril sobremesa graduable

Fusta Forma C.B.
c/ Port, 6 Benicarló
Tel. 470536

Pedir presupuestos para diseños y muebles especiales o personalizados

els dies gloriosos

Néstor Luján

Estem al curs acadèmic 1971-72, i jo estudio 6é. de batxillerat, el professor de Literatura, ens recomana una sèrie de lectures, entre elles el setmanari Destino. En acabar la classe, m'adreço al quiosc i el compro. El que hi trobo a dins és un tresor; Josep Pla, Miguel Delibes, Dionisio Ridruejo, Francisco Umbral, Pere Gimferrer, Sebastià Gasch, Montserrat Roig, Josep Me Espinàs, Alvaro Cunqueiro, Robert Saladrigas, Joan Teixidor, Baltasar Porcel... són només algunes de les signatures habituals del setmanari.

Només anys després vaig saber que aquest setmanari estava dirigit per Néstor Luján, el seu nom no figurava als crèdits, perquè l'aleshores Ministro de Informació, Manuel Fraga, li havia prohibit exercir el periodisme, tanmateix Luján signava amb pseudònim deliciosos articles de gastronomia i tauromàquia.

Néstor Luján va ser l'escriptor del mes d'octubre i com a tal havia d'assistir al lliurament dels Premis "Alambor"

Néstor Luján va ser l'escriptor del mes d'octubre i com a tal havia d'assistir al lliurament dels Premis "Alambor", m'era agradat comentar tot això amb ell, però el seu estat de salut ja no era bo i no va estar possible la seua presència.

Divendres 22, un breu de "La Vanguardia", anuncia que Néstor Luján està en estat crític, ho comento amb Josep Igual i Marian, amb els qui assisteixo al lliurament del Premi "Sebastià Juan Arb—" a La Ràpita, on he estat jurat. Al tornar a Benicarló, "Catalunya Ràdio" dona la notícia de la seua mort. Amb ell es perd un dels darrers humanistes.

JOSEP M. SAN ABDON

CARTES DE PROP

↳ JOSEP IGUAL

Una llarga conversa

El vaig conèixer als primers vuitanta, jo l'legia iconoclastes com ara Maiakovski i els copiava sense aturador, en la nit inacabable de la darrera adolescència. Ell venia de la Ribera, d'impartir classes i rebre la benedicció apòcrifa del mateix Joan Fuster, un Diderot de poble que ara enlluerna els jacobins de París, mentre aquí, encara suportem execrecències de la burra institucionalitzada. Ha escrit centenars d'articles magnífics i la seva immensa cultura i escepticisme creatiu heretat del mateix Fuster i de Pla l'ha fet un esperit d'una llibertat insubornable.

La meua relació amb Josep M. San Abdón, que escriu a una pàgina propera les seves cròniques lúcides de sempre, ha esdevingut una llarguíssima conversa amb diversos escenaris; enmig de la carretera, anant a llegir versos a València, mentre un suposat Ovni que sortí als diaris ens escrutava; o conduint el més gran poeta valencià contemporani, Vicent Andrés Estellés, de tornada al seu domicili del carrer Ceramista Ros de la seua València immortalitzada en versos d'una vitalitat eterna; o en qualsevol cafè o encontre d'escriptors o sopars de lletres.

D'aquesta llarga conversa n'he après molt i ho vull dir ara en aquesta carta meridional, mentre puja del celobert una fregitel·la napolitana d'escamarlans amb pollastre i s'ha entaulat un mestralot en forma migranya col·lectiva. Han estat dies ben gloriosos, de contraban de papiers per a empreses impossibles, de complicitats i riallades, de dolors molt íntims i d'esperances ajornades però mai no ofegades.

Si com a escriptor, Josep M. San Abdón ha esdevingut la raó crítica, a mi se m'ha revelat com a un excel·lent conservador en temps de presses i desatencions de tants i tantes coses. Com a bon conservador, ha sabut comunicar-se amb silencis d'una qualitat humaníssima. Ell, amb la discreció feta bon gust ha engegat homenatges per a molts, però és ell qui mereix l'homenatge de molts que hem tingut la sort de trobar-lo en aquesta llarga processó de paraules i esperances. I, és clar, la conversa continua.

JOSEP M. SAN ABDON

CINEMA

Somnis de maduresa

Fitxa tècnica. *Los puentes de Madison*. **Director:** Clint Eastwood. **Intèrprets:** Meryl Streep i Clint Eastwood. **Guió:** Richard LaGravenese. **Fotografia:** Jack N. Green. **Música:** Lennie Niehaus.

Una grangera (Meryl Streep), acomiada al seu marit i als seus dos fills que van a una fira ramadera, estarà quatre dies sola a la granja, seran quatre dies que canviaran la seua vida amb l'aparició d'un fotògraf de "National Geography" (Clint Eastwood). Cadascun d'ells desitjarien la vida de l'altre, Eastwood tenir una llar, Meryl una vida aventurera per fugir d'aquella grisa existència i naix un gran amor entre ells que durarà tot just quatre dies, i després restarà en el record com un bell somni, un bell somni de maduresa.

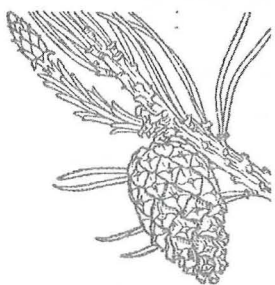
Clint Eastwood se'ns presenta amb un personatge totalment diferent al que ha estat la seua trajectòria habitual, per primera vegada com a intèrpret d'un melodrama i demostrant que amb el pas del temps millora cada vegada més

Clint Eastwood se'ns presenta amb un personatge totalment diferent al que ha estat la seua trajectòria habitual, per primera vegada com a intèrpret d'un melodrama, per primera vegada bastant loquaç i demostrant que amb el pas del temps millora cada vegada més, tan com a director com a actor. Meryl Streep en el seu primer paper de dona madura, aconsegueix transformar-se en una dona atractiva, portada pel seu súbit enamorament. "Los puentes de Madison" és una pel·lícula sòbria en tots els aspectes, centrada en les mirades, els llavis, les mans..., que reflecteixen tot aquest amor impossible.

Bar restaurante
Berná

Dr. Ferran, 7

la nostra botànica

Pi roig, pi melis, pi rojal,
(*Pinus silvestris*)

De força alçària, pot arribar fins

a uns trenta metres; tronc recte, branques inferiors bastant separades del sòl; capçada dels arbres joves cònica, estreta i aguda; la dels vells, eixamplada amb irregularitat; escorça rogenca. Fulles d'un verd grisenc que tira a blau, rígides i punxants, molt curtes, de 3 a 6 cm. Pinyes mats, petites, de 3 a 7 cm. de llargada. Florida: maig i juny. Viu principalment a l'estatge montà, on ocupa els llocs relativament secs dels vessants assolellats, tant si són calcàris com silícis; no li fan mal les intenses gelades del clima continental. El trobem entre 1200 i 1500 m., en alguns indrets fins als 1700. El trobem a Catalunya i al País Valencià però no a les Balears. És una espècie essencialment europea boreal i siberiana, s'estén des dels Alps, en direcció nord, per una extensíssima àrea que arriba fins a Escandinàvia i les terres estèpiques de Sibèria.

Llibre recomanat

VIVIR LIGERAMENTE SOBRE LA TIERRA

Premios Nobel Alternativos Edicions Integral
190 pàgines
1750 PTA

Els Premis a les Formes de Vida Adequades, més coneguts com a Premis Nobel Alternatius, varen ser establerts pel mil·lionari suec Jacob von Uexküll al 1981. Amb ells es reconeix el treball dels qui lluiten per un món més just socialment i més respectuós amb la natura.

Aquest llibre recull els assajos i discursos de disset dels guardonats, en un llenguatge clar i directe, amb solucions i suggeriments que són molt actuals i urgents.

Pi roig, pi melis, pi rojal,
(*Pinus silvestris*)

Els xiquets i el medi ambient

La Contaminació

La contaminació perjudica seriament la vida en la terra de manera que pot arribar a matar molts animals innocents però no només es tracta d'això, per exemple, com un altre apartat seria que estan talant molts arbres només per fer paper, en comptes de reciclar-lo, apart de les llaunes que poca gent recicla, les piles, que ja és més normal, i algunes coses més.

Pero ara parlarem més generalment per la contaminació: per exemple, la de l'aire, que la provoquen causes tan injustificables com els fums de les fàbriques, el fum dels cotxes i dels avions, sobretot les fuites radioactives i el fum de les calefaccions.

Això fa que la vida a la terra es faça difícil fins i tot per al homes, per que tants gasos tòxics ens perjudiquen molt l'organisme, apart que al debilitar la capa d'ozó ens perjudiquen a nosaltres ara, i ens perjudicaran al futur.

I la contaminació de l'aigua, que en alguns casos és molt més greu que la de l'aire, perquè mata a milers de peixos. Les causes també són prou injustificables, com els abocaments de les fàbriques, els abocaments del clavegueram de la ciutat, les fuites de productes químics o deixalles radioactives i els naufragis dels petrolers.

Això fa que la vida a la terra es faça difícil fins i tot per al homes, per que tants gasos tòxics ens perjudiquen molt l'organisme, apart que al debilitar la capa d'ozó ens perjudiquen a nosaltres ara, i ens perjudicaran al futur.

SANTIAGO JUAN SÁNCHEZ

La Veu sense afonies

la informació de primera mà i exclusiva

Fes de l'alternativa un projecte solidari!

COMERÇ JUST I SOLIDARI

Sant Joan 9

Tel. 46 06 90 12580 Benicarló

Llibreria • Papereria • Copisteria

GREVOL

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

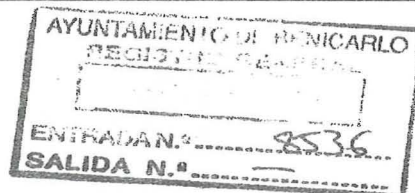
Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

en off side

Tenim camp de la carxofa?

Instància que els nostres corresponsals han adreçat a l'ajuntament de Benicarló per tal d'adequar el nom del nostre camp de futbol a la nova realitat.

SR. MARCOS MARZAL ROCA. REGIDOR D'ESPORTS DE L'IL·LM
AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

Francesc Delcastillo Monserrat, amb D.N.I. i Rodolfo Serrano Forner, amb D.N.I., responsables de la secció de futbol del setmanari local La Veu de Benicarló, s'adrecen a vosté amb la intenció que eleve les propostes següents a l'organisme escaient o que faça del present escrit l'ús que li parega convenient.

Amb aquestes humils pretensions

EXPOSEN que:

1) El Camp Municipal d'Esports de la nostra ciutat no té nom oficial i setmanalment es desaprofiten uns bons titulars de premsa per a promocionar la ciutat o algun dels seus aspectes.

2) Darrerament a la premsa local, comarcal i provincial, arbitràriament i sense cap oficialitat, es ve usant el nom de "Campo del Ferrocarril"; apel·latiu que, òbviament, ni representa ni promociona ni caracteritza Benicarló.

3) A la nostra revista hem obert, i tancat també, un procés de votació popular -cosa que ens legitima- per a batejar el Camp. El resultat, després de diverses consideracions, ens ha fet arribar a la conclusió que el nom més adient i representatiu de la nostra ciutat seria el de "Camp Municipal de la Carxofa".

Per tot açò,

DEMANEN que:

1) A partir d'ara el Camp Municipal d'Esports es denomine oficialment "Camp Municipal de la Carxofa"

2) Per a donar a conèixer les excel·lències del producte, al mateix Camp es planten unes quantes carxoferes; els jugadors i acompanyants dels equips forasters (i també els àrbitres, per què no?) restaran bocabadats davant la contemplació d'aitals meravelles (Això, sí, quan estiguen pujades, algú que se'n faça càrrec d'arrencar-les; tampoc es tracta de donar una mala imatge per voler allargar una miqueta la temporada).

Benicarló, 28 de desembre de 1995

Francesc Delcastillo Monserrat

Rodolfo Serrano Forner

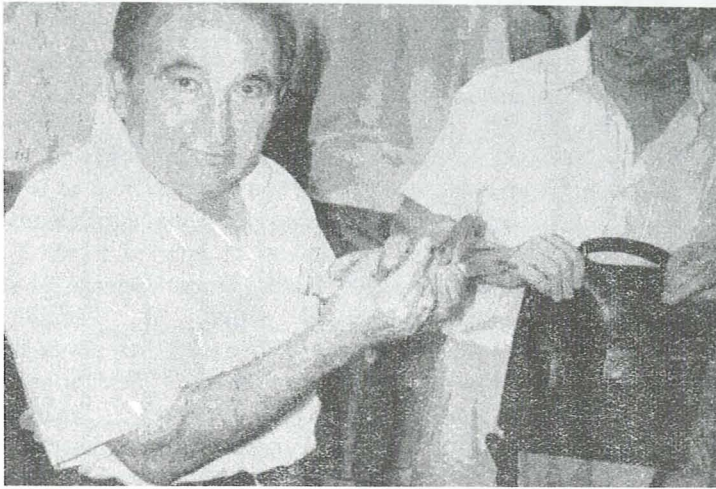

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

coloms

**Rillo, nové classificat en
II Campionat Iber-llatinoamericà**

J.M. FERRER

El passat dia 10 es va celebrar a Ciutat de Mèxic la final del II Campionat de coloms Iber-Llatinoamericà, en el que participaren divuit països. La classificació, per equips, va quedar conformada, en primer lloc per l'amfitrió, Mèxic, seguit de Perú i Espanya, que va ser la tercera.

Antonio Rillo, va quedar en nové lloc de 104 inscrits essent aquesta una de les claus de l'èxit de l'equip espanyol.

En quant a la classificació individual, en el darrer concurs es soltaren els coloms des de la ciutat de Zacatelas fins a Ciutat de Mèxic, en un recorregut de 491 kms. Cal destacar la magní-

fica actuació del colom 269262/95, propietat del colombòfil benicarlendo Antonio Rillo, que amb la velocitat de 1.108 metres per minut (66'5 Km/h), va quedar en nové lloc de 104 inscrits essent aquesta una de les claus de l'èxit de l'equip espanyol.

A l'arribada a Benicarló, Rillo, que va viatjar a Mèxic per a participar en el concurs, només v a voler destacar "el gran nivell colombòfil de Benicarló demostrat en aquesta i en altres ocasions" i "la gran acollida que van tenir tant a Mèxic com en Argentina els components de l'equip espanyol".

atletisme

**Torna la popular cursa de
Sant Silvestre**

ALEX GOZALBO BELTRAN
El proper diumenge dia 31 es celebrarà, com és habitual, la popular cursa de Sant Silvestre. A les 19:30 hores centenars de participants iniciaran des de la Plaça Sant Bartomeu el tradicional recorregut pels carrers de Benicarló. Aquesta cursa, organitzada pel Club d'Atletisme Baix Maestrat, arriba aquest any a la XVII edició.

A les 19:30 hores centenars de participants iniciaran des de la Plaça Sant Bartomeu el tradicional recorregut pels carrers de Benicarló

Al llarg del passeig Ferreres Bretó ja es poden apreciar les intencions de

cadascú. Aquells que busquen la victòria passen imprimint un ritme molt dur des de l'inici. A poca distància els segueixen els participants que lluiten amb totes les seves forces per millorar la posició de l'any passat. Una estona més tard apareixen les persones que entenen la cursa com un acte lúdic, apartant-se de la rivalitat dels primers llocs. I, finalment, el públic observa amb interès la cursa d'aquells que rivalitzen per quedar en la darrera posició., honor que en els darrers anys conserven les jugadors del Mobel Record Benicarló.

Recorregut: Plaça Sant Bartomeu, Ferreres Bretó, Plaça Constitució, Cèsar Cataldo, Marqués de Benicarló, Crist del Mar, Plaça Mercat Vell, Rei en Jaume, Major i Plaça Sant Bartomeu.

**Auto Escuela
DALMAU**

Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

**GALERIA DE ARTE
LE NAIN**

Horarios: Mañanas 11:30 - 13:30
Tardes 17:30 - 20:30

Avda. Catalunya, 43 Tel.: 470573
12580 Benicarló

EXPOSICIÓN COLECTIVA DE PINTURA

José A. Fuster Beltran (Oleos)

Julio Guimerá (Acuarelas)

Mercè Espiell Jovaní (Técnicas mixtas)

Ramón Valls Bosch (Oleos)

Marybel Jovany (Oleos)

**Exposición Artesanal
de Tierra Santa**

- Belenes Navideños
- Figuras Artísticas en madera de olivo

amunt i avall

Caminar, passejar i anar a peu

GRUP EXCURSIONISTA XIRUCA

En aquests darrers anys, quan pareix que s'estan passant de moda les activitats d'aventura, sentirem paraules com *trekking*, *hiking*, *travesia*, *excursionisme*, *senderisme*, etc..., i segurament no podrem evitar una confusió que ens farà preguntar si realment no és tot el mateix. Podeu imaginar el problema d'aquells que volen comprar-se unes botes adequades per caminar en terrenys naturals i necessiten fins i tot un diccionari per acertar en la tria

No ens possarem a discutir fins a quin punt *caminar* és el mateix que *passejar*, o que *anar a peu*

Doncs bé, sense posar-nos a discutir fins a quin punt *caminar* és el mateix que *passejar*, o que *anar a peu*, intentarem donar una idea general de les denominacions abans expressades.

En la diversitat del caminar tenim, en principi, *el senderisme*, terme que sol estar asso-

ciat a les activitats pedestres que segueixen itineraris naturals amb sendes marcades, conegudes i desenvolupades a propòsit. Són reconeguts perquè normalment es desenvolupen en espais de poca altitud, fàcilment accessibles per a tothom.

Muntanyisme i *alpinisme* són termes que s'utilitzen exclusivament per a zones d'alta muntanya i per als que es necessita una bona preparació física. Per acabar, tenim el grup dels *trekkers* i similars, enfocats més bé a excursions normalment organitzades a gran nivells arreu del planeta. Es tracta d'uns passejos ja prou exigents, on les jornades diàries són del voltant d'unes nou hores de camí, i generalment travessen altituds de fins i tot els 5.000 metres.

Finalment cal dir que els termes excursionisme és prou genèric i pot englobar qualsevol de les modalitats assenyalades.

Anuncis per paraules

diversos

Xics per a la coral Kylix
(entre 16 i 20 anys)
Diumenge de 12 a 13
hores
Auditori Municipal, 1r. pis

treball, ensenyament, compra-venda, etc.

✓ Per telèfon 46 03 38

Anuncieu-vos ací,
només us costarà
250 pessetes
Feu arribar el vostre
anunci:

la claca

Benicarlundos

ALEX GOZALBO BELTRAN

Benicarló sempre ha estat terra de gran esportistes, d'això n'estem segurs. Però, quants d'ells han destacat realment en l'àmbit nacional? Endincem-nos en els records passats i observem les promeses actuals per tal de mesurar els grans èxits de l'esport local. No tinc el menor dubte a l'afirmar que molts noms importants es quedaran fora d'aquesta reflexió, però no em negaran la qualitat dels següents esportistes.

Sense cap mena de dubte, l'esportista benicarlundo més conegut és Àngel "Pichi" Alonso. La seua trajectòria com a jugador del Barça i, més recentment, la introducció a l'equip de retransmissions futbolístiques de TV3, han estat els punts més importants a l'hora d'extedir la seua popularitat.

En un esport més minoritari però amb una llista d'èxits, tant nacionals com internacionals, impressionant troben José Ballester, més conegut con "Sepe". La seua afició al culturisme ha contagiado molts benicarlundos, sent el seu gimnàs local un del més freqüentats.

J.A. Balaguer va ser durant molt de temps el nostre INdurain particular. El ciclista benicarlundo es va fer amb un nom a l'interior del gran grup nacional, guanyant diverses

curses de gran prestigi. Ara és propietari d'una tenda de material esportiu a la nostra població.

El món de la gimnàstica rítmica viu actualment un moment molt dolç a Benicarló. Això no sempre ha sigut així, ja que fins l'aparició de Dúnis Guarch, la gimnàstica autonòmica va estar reservada a la província de València. El seu 9é lloc al Campionat d'Espanya va obrir portes a les gimnastes benicarlundes. Posteriorment aparegué Vanessa Navarro, superant els èxits de la seua companya a l'entrar a l'equip nacional. Amb el temps, l'aparició de noves gimnastes benicarlundes ha sigut impressionant: Noemí Arroyo, Blanca López, etc...

Mirant envers el futur se'ns obre un món ple d'oportunitats i de possibles nous triomfs. L'ascensió constant dels germans Vicente Fibla (Pepe i Fernando) -tennis-, la progressió evident de Susana Lluch -atletisme- i l'aparició continuada de nous valors -gimnàstica rítmica-, ens fan ser optimistes.

L'estaca

La possible no realització del pressupost per a les obres de l'anexe. De confirmar-se aquesta trista notícia, ens trobaríem davant una situació realment desastrosa. Les coses, com sempre, tard i malament. Esperem i no desesperem.

Feliç Any Nou 1996 La Veu

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MOT ENCREUAT Núm. 18 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1									■		
2								■			
3					■						
4								■			
5	■			■							
6								■			
7					■						■
8			■					■			
9		■							■		
10									■		
11							■				

HORITZONTALS:

1. Els del nostre poble van ser famosos durant la postguerra. La nota activa. 2. Afluïxar, soltar. Vas hemisfèric destinat a contenir aliments líquids. 3. Conjunt d'habitants d'un país units per vincles naturals i socials. Agredeix, assalta, carrega. 4. Fer plana la superfície d'una cosa. A l'inrevés, caiguda forta a terra. 5. A l'inrevés, article. Sufoco, extingixo. A. 6. Pista, vestigi. A la nit d'ahir. 7. D'entrada no, de secretaria general sí, va dir Solana. El seu príncep és orellut i no és del Castelló. 8. VS. Té el domini d'alguna cosa. Tercera persona singular del present d'indicatiu del verb estar. 9. E. Claredat. Crit del bou. 10. Gàbia de lleons. Article. 11. Netegeu. Estats Units d'Amèrica del nord.

VERTICALS:

1. Representació gràfica plana d'una porció de la Terra, segons una escala i unes proporcions donades. Òxid fèrric. 2. Ossos plans, amples i de forma triangular. LL. 3. Aristocràcia. Confederació d'Estudiants d'Aritmètica. 4. Porció de terra voltada d'aigua per tots costats. A l'inrevés, per a conduir un automòbil. 5. Respirar. Dicte, impose. 6. La teua. Enganxareu, adherireu. 7. Pregarà. A. Au. 8. S. T. Diu Lo Manifasser Major que és el crustaci per excelència de les classes populars. 9. Femelles del porc. U. 10. Al seu hàbitat natural no acostuma a aguantar pilotes amb el morro. Llengües de terra que uneixen penínsules i continents. 11. Lloat. Sala destinada a fer-hi classes

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS: 1. Abocador. Bo. 2. Corona. Ebrí. 3. Tropell. IaR. 4. Ui. Ulleres. 5. Anella. Adés. 6. Roma. Dinarà. 7. iT. Tronc. SL. 8. Espiar. iM. A. 9. S. Aviat. uaC. 10. Anem. Ràdio. 11. Apassionant.

VERTICALS: 1. Actuaris. A. 2. Borinots. AP. 3. Oro. Em. Pana. 4. Copulatives. 5. Anell. Raïms. 6. Dalladora. I. 7. O. Le. In. Tro. 8. Re. Ranci. An. 9. Bleda. Muda. 10. Brasers. Aín. 11. Oir. Salacot.

JORNADES PER A LA SOLIDARITAT

Organitza: Comissió 0'7%
Dies 2, 3 i 4 de gener de 1996

Lloc: Saló d'actes de la Caixa Rural de Benicarló

Dia 2:

18h: Apertura de l'exposició *Amèrica Viva*, formada per diverses fotografies i textos al voltant de la problemàtica iberoamericana
Oberta de 18h a 21 h

Dia 3:

20 h: Vídeo-fòrum, Projectió del vídeo *El Mur que no cau*. Posterior col·loqui amb la participació del públic, conduït per Toni Polo

Dia 4:

20h: Xerrada a càrrec de Vicent Torres, economista i membre d'Acció Ecologista Agró.

CONFERENCIA *La ecologia en la vida quotidiana*, a càrrec de Joaquim Bueno Bosch

Organitza: Associació de la Dona

Lloc: Saló d'actes de la Caixa Rural, 16h

VIATGE A BARCELONA

Visites a l'Acuari, amb visites opcionals a l'Imax Port Vell i al Moll de la Fusta,

Organitza: Associació de la Dona

Venda de tickets: Dilluns 8 de gener de 11h a 12h i de 17h a 18h en el Bar El Cantonet. L'hora de sortida s'indicarà als tickets.

VIATGE CAP DE SETMANA A L'ESTACIÓ D'SKI DE SOLDEU EL TARTER (ANDORRA)

Organitza: Ski Club Benicarló

Allotjament a l'Hotel Guillem (4 estrelles) amb mitja pensió, 2 dies de forfait i equip i classes opcionals.

Setmana a la neu
Del 21 al 26 de gener a l'Estació de Baqueira (Lleida), amb 5 dies de pensió, equip i curset inclòs.

Organitza: Ski Club Benicarló

Informació: Casa Municipal, dilluns de 22h a 23h.

Carniceria Juan, tf 471569
Pescaderia El Visiat, tf 471752

Preus a l'abast de tothom

Els Reis Macs d'Orient fan saber que el dia 30 de desembre i els dies 2, 3 i 4 de gener, passarà per Benicarló un emissari de S.M. el Rei Baltasar, amb la missió de recollir les cartes adreçades als REIS MACS D'ORIENT. Amb aquest motiu recorrerà la població pels vespres de les 28h a les 20h.

Patrocinat per la Unió de Comerços de Benicarló

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Si pusieran un puente...

Dimarts 5, 12

Podem embarcar finalment al *Ciudad de Salamanca*, classe turista, que, al fons de la nit tan apagada, sembla un animal viu i expectant. Passarem la nit a bord i sentirem en la pòpia carn les bufetades amb què la mar humiliarà les rosadenques galtes del nostre vaixell. Mentre el capità Cabodevila —que així s'anuncia per la megafonia— posa proa a llevant, nosaltres ens instal·lem al compartiment assignat, ens fem a la sort les lliteres i acceptem la son divina. *E, quant fo entre ora nona e vespres, enfortí's la mar pel creiximent del vent, e féu tanta de mar, que en la terça part de la galea de part de proa que passava dessus la aygua de les grans ondes de la mar cant venien. E can vench que aquesta mar haguem correguda, (...) cessà lo vent; e, al cessar que féu lo vent, veem la yla de Maylorques e destriam la Palomera et Sòller e Almerug.*

Sota el sol peresós albirem l'illa i puc entendre, per fi, la paleta de colors del vell Homer.

Dimecres 6, 12

El vaixell surt de la nit com si l'animal hagués transgredit el mur de les dimensions per retornar a l'esfera del conegut. Sota el sol peresós albirem l'illa i puc entendre, per fi, la paleta de colors del vell Homer. A l'hotel reservat per l'agència de viatges ens reben com ens devem merèixer: la taça de l'excusat perd aigua pel tub per on n'hi havia d'entrar i la dutxa no en perd, de fet, no en deixa eixir ni una gota. Donem l'avís i ens n'anem a Palma.

Sòller, quan hi arribem, sembla tenir una vida més compacta, més assentada, que Palma.

La Seu, ja la coneixeu, està tancada. Un equip d'*Antena 3*, davant la porta del nord, enregistra les atzagaïades indignadíssimes d'un beneficiari de l'Insero: *Hemos venido ya tres veces desde Valencia y siempre está cerrada. Es una vergüenza, no hay derecho, el gobierno...* Cal seguir? Deixem els professionals sembradors de notícies fer el seu fet i desviem cap al Museu Diocesà. Hi entrem i saludem: —*Bon di...* —*Doscientas pesetas*. Aquelles paraules de Pla sobre l'extensió del seu país em van resultant cada vegada més boiroses. Sí. I dins, tot a munts. Al fons, la taula gòtica de Sant Jordi pintada per Pere Niçard. Més munts. Mentre l'estic contemplant, sento a l'esquena una freda tremolor en l'aire i, en girar-me, hi descobrisc tota la indignació sobirana de Jaume II, primer rei de Mallorca i pare de l'últim, confinada dins *sa*

sopera, el sepulcre que li va dissenyar Frederic Marès. Als seus peus, l'atzar ha dipositat el Drac de Na Coça com si hagües volgut afegir al sepulcre del monarca l'emblema de la fecunditat i la força que els hòmens li van negar. Sopem a l'hotel: concurs de la parella ideal animat per la bella Margarita.

Dijous 7, 12

Després de desdejunar-nos decidim arribar a Sòller amb el carrilet que, per damunt i a través de 27 abruptes quilòmetres, uneix la vila de Tramuntana a Ciutat. S'hi van connectar per vocació, els sollerics, i amb altivesa continuen esmerçant una hora —una hora illenca, alerta!— a fer-ne el trajecte. La màquina actual, elèctrica, funciona des de 1929 i em conta mon pare que, quan ell hi va servir, podien baixar a collir taronges i tornar-hi a pujar, amb el sarró ben pesant, sense que el tren s'aturàs en cap moment. Ara no els caldria tant. L'empresa ja ofereix un trajecte *turístic* que ja preveu aturades per a *videografiar* les panoràmiques. Sòller, quan hi arribem, sembla tenir una vida més compacta, més assentada, que Palma. Puc llegir, a les botigues del carrer de la Lluna, proclames veïnals en contra de certes transaccions hídriques. Més tard, a l'hotel, auto-servei de mitja pensió i nit de cabaret. Descobrisc, decebut, l'edat indefinible de Margarita, l'animadora.

